

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. X. Cui competat, & quando opponi possit exceptio spoliationis:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

Ecclesiarum, sed ante consummatum matrimonium, restitutio se separantis conjugis fieri non debet spoliato restitutionem petenti, quoad thorum, sed tamen quoad domum, mensam, & alia obsequia conjugalia, de quibus in *c. Ex parte 14. h. t.* ad quam post matrimonium contractum sola deductio in dotum mariti requiritur, & sufficit; cum per talem deductionem, necdum quidem plenam conjugis possessionem, quæ habetur per copulam, acquisiverit spoliatus, sed tantum minus perfectam quoad domum, mensam, &c. quæ tamen omnia circa restitutionem spoliati intelligenda sunt, nisi viri v. g. sevitia, cui caveti satis non potest, aliud jubeat, quo in casu nulla fieret restitutio, sed in loco tuto collocaretur spoliatus, dum causa examinaretur.

Quod si tamen Uxor, quæ à Marito sponte discessit, illi seam in possessorio repetenti obiciat crimen adulterii ab eo commissum, plenè & quoad thorum restituenda, si adulterium publicè notorium non sit, etiamsi probationes illis in continenti offerat uxor spoliatus; cum in hoc casu ex plena tali restitutione nulum periculum animæ imminet, sicuti sequeretur ex plena restitutione impedimentum dirimens præsertim Divinum obiciantis; neque enim peccat Uxor adultero reddens debitum, sicuti peccat in gradu ditimente conjuncta reddens debitum.

§(o)§

§. IX.

Virum spoliato agenti interdicto possessorio, Unde vi, opponi possit exceptio criminis?

Si spoliatio agenti Interdictio, Unde vi, crimen obiciatur, non obstante exceptione hac & criminis objectione restitui debet *c. Item cum quis 6. h. t.* nisi tale crimen ad agendum eum redderet inhabilem, prout facit excommunicatio; vel reddat incapacem possessionis, prout Laicus incapax est possidendi beneficii Ecclesiastici, vel sic crimen, quod ipso jure privat proprietate, & possessione, quale crimen est crimen læsæ Majestatis; vel quod privet titulo omni, uti est simonia in materia beneficii, si tamen notoria sit, vel probationes in continenti offerantur, quia in aliis casibus præsumitur facta criminis obiectio ab inimico spoliatore.

§. X.

Cui competat, & quando opponi possit exceptio spoliationis?

Exceptio spoliationis à Reo spoliato proposita, quamvis hæc non ab Actore sed ab alio facta sit, nihil quidem impedit, si civiliter agatur, quò minus Judex in causa principali procedat, & definat, impedit autem si criminaliter agatur, ubi Reo qui vel omnibus suis bonis, vel certè majore parte bonorum spoliatus est, per violentiam eo tempore, quo contra illum criminale judicium movetur, conceditur ad probandam spoliationem 15. dierum dilatio (nisi crimen sit notorium) quæ inter tempus hoc proba-

tâ, non tenetur adversario Accusatori respondere, nisi prius restituatur, c. *Frequens* l. h. t. Quia bonis suis taliter spoliatus non debet suis adversariis oblici, ita inermis, & in casu, in quo nec sumptus judiciales sufficientes habet, nec homines sibi favorabiles, qui causam suam agant, facillè reperit, cum tamen majore auxilio indigeat, quàm civiliter tantum conventus, ubi fraudes nonnunquam possunt principalis causæ cognitionem intervertere; neque tamen specialis hæc constitutio, in quantum criminaliter accusato in casu talis spoliationis ab alio factæ favet, extendenda est ad casus alios, cum sit à communi jure exorbitans, & potest ac debet Judex, probatâ spoliatione ab alio factâ, certum illi temporis terminum præfigere, intra quem restitutionem petat in Judicio, ne videatur magis ad eludendam accusationem, quàm in favorem criminaliter accusati concessa hæc dilatio; juxta *cir. c. 1. §. Solet autem.*

Non potest autem contra agentem in causa Ecclesiastica opponi exceptio spoliationis rei privatæ, neque vice versâ agenti in re privata opponi exceptio spoliationis rei Ecclesiasticæ; prout in *cir. c. 1. §. Ad hoc ultimum* habetur. Cum enim qui in causa Ecclesiastica agit, non tam nomine suo quàm nomine Ecclesiæ agat, & de re publici juris, qui verò in causa privata agit, non agat nomine Ecclesiæ, sed suo nomine, & consequenter de re privati juris, quæ autem publici juris sunt, cum privatis compensari non possint, consequenter nulla est exceptio de spolio privatæ rei contra spoliatorem in re Ecclesiastica agentem. Intelligitur autem nomine rei Ecclesiasticæ hinc non

tantum res purè spiritalis, uti sunt Sacramenta, jus decimandi, &c. sed etiam temporalia, quæ ad Ecclesiam quâ talen Monasterium, &c. pertinent, non tantum quæ ad particulares tantum Clericorum personas pertinent, & potius patrimonialia illorum habentur, quàm Ecclesiastica.

§. XI.

An, & quando violentum, aut injustum Invasorem, vel Deventorem in propriâ auctoritate expellere liceat?

Potest Dominus, qui absens v. g. proprio fundo spoliatus per violentum fuit, per vim etiam expellere in justum Invasorem, modò non ex intervallo, sed continenti hoc fiat, & modus justæ defensionis non excedatur. *l. 1. in d. Gloss. V. Ad defendendam possessionem Cod. Unde vi, &c. Et cap. olim 12. h. quia*, vim vi repellere de jure naturalis citum est: Censetur autem taliter per vim re suâ dejectus, in continenti & non ex intervallo vim vi repellere, per modum justæ defensionis, si post intellectam spoliationem violentam statim, priusquam ad alios actus divergat, aut spoliatorem ad rem suam recuperandam persequatur, aut media saltem processu (judicialia vel extrajudicialia) ad elatam recuperationem necessaria, consultando v. g. cum amicis super hac spoliatione, Advocatos constituendo, &c. ab altero enim horum si cessaret, non juri suo defendere, & vim vi repellere censetur, sed vindictam quaerere, quod illicitum est propriâ auctoritate sumere, & civilem etiam possessionem, quam in talibus